

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.66/2015/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év február hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A sikkasztás büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 13.B.193/2012/63. számú ítéletét megváltoztatja.

Az Egri Városi Bíróság 16.B.701/2003/81. számú, illetve a Heves Megyei Bíróság Bf.324/2006/5. számú határozatával jogerősen kiszabott 2 (kettő) év börtönbüntetés és a Salgótarjáni Városi Bíróság 5.B.4/2006/33. számú ítéletével jogerősen kiszabott 7 (hét) hónap börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Balassagyarmati Törvényszék 13.B.193/2012/63. számú, 2014. szeptember 10. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat a Btk. 372. § (1) és (5) bekezdés a./ pontja szerinti sikkasztás büntette miatt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a büntetés 2/3-ad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott büntetésbe beszámította. Rendelkezett a korábban végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések végrehajtásának elrendeléséről, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről. A sértett polgári jogi igényét megítélte és kötelezte a vádlottat a le nem rótt illeték megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.149/2015/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem képviselteti magát. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerű bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg, amely a bizonyítékok egyenkénti és együttes értékelésén és mérlegelésén alapult. A törvényszék feltárta a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket, de eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki, amely tekintetében beállt a súlyosítási tilalom.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén a vádlott védője bizonyítási indítványt terjesztett elő. Csatolt egy kereskedelmi együttműködési megállapodást, amely 2008. március 17-én kelt és az 1-es cég és

a 2-es Kft. között jött létre. Előadása szerint az okiratot az 4-es ügyvezetőnek juttatta el 3-as ügyvédnő. Az okirat tartalmának értelmezése kapcsán a 4-es és az 5-ös ismételt kihallgatását is indítványozta.

A bizonyítási indítvány elutasítását követően perbeszédében elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mert hiányos és felderítetlen. Hiányos, mert az elsőfokú bíróság nem foglalkozott kellően a március 19-i szállítással és nem tárt fel 4-es pontos szerepét. Bizonyítási indítványára utalva kifejtette, hogy 2008. március 17-én a vádbéli áru megrendelésre került a 2-es Kft-től, de erre csak 8 évvel később derült fény, amikor a fent megnevezett szlovák ügyvédnő véletlenül feltalálta a vonatkozó okiratokat és azt eljuttatta a 4-es ügyvezetőnek. A tényállás felderítetlenségére vonatkozó érvei között azt is felhozta, hogy nem tárt fel az elsőfokú bíróság, hogy az 1-es anyagi eszközei fedezetet jelentettek-e a tartozásra vagy annak csökkentésére, nem hallgatta meg a gazdasági társaság felszámolóját, nem hallgatta meg a 6-os, aki tolmácsolt, és azt a körülményt sem vizsgálta meg, hogy a vádlott befizetései meghaladták a vád tárgyává tett összeget.

A védelmi fellebbezés alaptalan volt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat és a kiemelt ügyekre vonatkozó - az elsőfokú eljárás alatt kisebb változtatásokkal módosult - külön szabályokat is maradéktalanul betartotta és perrendszerű, részletes bizonyítási eljárás eredményeként hozta meg ítéletét.

A vádlott váltakozó tartalmú és következetlen vallomását minden részletében vizsgálat alá vette, és körütekintően összevetette a vonatkozó további személyi és tárgyi bizonyítékokkal. A vádlott a tárgyaláson a sértettek után kívánt vallomást tenni, majd részletes észrevételeivel többször változtatott az érdemi védekezésén. Az elsőfokú bíróság felsorolta az ítéletben az idő előre haladtával változó előadásait és mindegyik tekintetében elvégezte az arra vonatkozó bizonyítékok elemzését és összevetését, a vallomást és a vádlott szavahihetőségét megcáfoló körülményeket.

A nyomozás során szakértői vélemény készült a sértett és a vádlott által megrendelt áru és a beérkezett áru könyvszakértői módszerekkel való azonosítását illetően, amely a rendelkezésre álló és a jogsegély során beszerzett iratanyag tartalmán alapult. A szakértő a megállapításaiban túlterjeszkedett a kompetenciáján, ezért a bíróság részletes személyes meghallgatása alapján és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok bizonyítási eljárásba való beemelése, a tárgyalás anyagává tétele útján állapította meg az áru és az ellenérték vonatkozásában megtehető megállapításait. Mindezek már nem is képezték a vádirat tényállásának lényegi részét, de az elsőfokú bíróság feltárta és rögzítette a még megállapítható tényeket, mivel azok sorra cáfolták a vádlott előadását, egyben a vád tényeit is megerősítették. Ennek megfelelően a törvényszék nemcsak azt tárt fel, hogy a vádlott a célhoz kötötten rábízott pénzből más megrendeléseket fizetett ki, és az árut sem adta át, hanem azt is rögzítette a tényállásban, hogy miként került sor az áru egy részének a megrendelésére, de fizetés hiánya miatti le nem szállítására, illetőleg az egyetlen megrendelt és ki is fizetett tételnek más (a 2-es Kft.) megrendelő felé való átadására.

Mindezek eredményeként az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény tartalmát elfogadta, az abban foglalt megállapítások teljesen összhangban álltak a sértett tanúk vallomásával, a széleskörű személyi tanúbizonyítás során elhangzottakkal és az okiratok tartalmával. A bizonyítékok pedig

egyértelműen megcáfolták a vádlott védekezéseit, aki az eljárás kezdetén még elismerte, hogy a sértett követelése alapos volt.

A megállapított tényállás az irathűen felhasznált bizonyítékok tartalmának az ésszerű gondolkodás szabályai szerinti értékelésén és mérlegelésén alapulnak, minden logikai hibától mentesen.

Az elsőfokú bíróság nemcsak az ügyfelderítési kötelezettségét, de az indokolást is megfelelően teljesítette. Megcáfolhatatlan érvekkel fejtette ki, hogy milyen bizonyítékok mentén lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a 7-es Kft. 9 tételű - ellenértékében megfizetett - megrendelését miként kezelte a vádlott. Az első hat tételre vonatkozó részleges megrendelését az ellenérték átutalásának hiánya miatt a szállító nem teljesítette, míg a további három tételből csak egy került megfizetésre, azt viszont másnak adta át a vádlott. A sértett a vádlottal megkötött megállapodás szerint utalta át a megrendelésének ellenértékét, de az árut nem kapta meg, és az elszámolási kötelezettséggel átadott pénzt sem kapta vissza. A vádlott személyesen járt el az ügyben, a cég ügyvezetője tudott a megállapodásról, de az írásba foglalt pontos formán a névaláírását már más kivitelezte.

Az elsőfokú bíróság tényállása hiánytalan és megalapozott, ezért a másodfokú eljárásban is irányadó volt, és a felülbírálat alapját képezte, csak a vádlott személyi körülményében bekövetkezett változást kellett feltüntetni a vádlott vállalkozóként fuvarszervezéssel foglalkozik, 350.000,- forint a havi jövedelme.

A másodfokú bíróság a tényállás megalapozottsága miatt nem tartotta szükségesnek, hogy helyt adjon a védő bizonyítási indítványának. Az ügy lényegét tekintve teljes mértékben bizonyosságot nyert, hogy a vádlott a meghatározott áruk megrendelésére átvett pénzzel nem számolt el, sem a pénz sem pedig az áru nem jutott el a megrendelést adó kereskedelmi partnerhez. Ezen pedig mit sem változtat, hogy 8 évvel később milyen okmány valóságtartalmát kívánják tanúvallomásokkal alátámasztani. A vádlottnak ez tulajdonképpen egy újabb védekezése, és a megalapozott tényállás mellett a másodfokú bíróságnak nem az a feladata, hogy minden előkerülő újabb megrendelésre újra és újra vizsgálja az eddigi bizonyítékokkal való összefüggést, a vádlott védekezésének egyre bővítettebb formáit. Ezért a megjelölt további tanúk kihallgatása is szükségtelen. A védő sem vitatta, hogy az általa a indítványozott a 6-os az alapeljárásban nem volt elérhető, de mára már nem is szükséges a meghallgatása az irányadó megalapozott tényállás miatt. A védő is csak a perbeszédében jelölte meg ismét a fenti tanút, de e tekintetben sem tartotta szükségesnek a másodfokú bíróság a bizonyítás felvételét.

Magának a becsatolt megrendelésnek a vizsgálata nem volt szükséges, de megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy abban olyan tétel is fellelhető, amelyet éppen a 2-es Kft-nek adott át az 1-es cégnek történt egyetlen tényleges megrendelésből, ezért eleve kétségeket ébreszt, hogy miért adta át a vádlott, ha éppen tőle rendelte meg (bár ennek ellenkezője nyert bizonyosságot az okiratok tartalma alapján). Az is kitűnik a csatolt iratból, hogy pénzügyi teljesítést nem igénylő megállapodásra hivatkoztak, amely nyilvánvalóan nem vethető össze a vád tárgyává tett és előre megfizetett kereskedelmi ügylet tartalmával. Szükséges arra utalni is, hogy az ügyben történt körbeszámolások lehetősége, a bizonyítási eljárás anyagából nyilvánvalóvá váló, a számviteli előírások teljes figyelmen kívül hagyásával folytatott gazdasági tevékenység, az áruk beraktározására és kiadására vonatkozó bizonylatolás teljes semmibe vétele, az áruk gépkocsiból gépkocsiba való „átpakolás”, nem volt tárgya a vádnak, ezért szükségtelen lett volna erre nézve bármiféle további bizonyítás vagy érdemi vizsgálat.

A védelem további bizonyítási indítványa illetőleg a tekintetben kifejtett érvei, hogy az elsőfokú bíróság tényállása azért megalapozatlan, mert nem derítette fel, hogy az 1-es cég milyen anyagi helyzetben volt, milyen tartalékai voltak, mire volt fedezet, illetőleg a felszámoló milyen tartalmú vallomást tett volna e körben, a vád teljes félreértelmezésén alapul, és nem foghat helyt.

A vád tárgya és az elsőfokú bíróság bizonyítandó tényállása annyi volt, hogy a vádlott a kereskedelmi szerződés alapján a megrendelt árua átutalt pénzt nem a szerződésben foglaltak szerint használta fel, azaz az árut nem a szerint megrendelve adta át, hanem a pénzt másra használta, azzal nem számolt el, de az árut sem adta át. E szempontból a gazdasági társaság teljes gazdasági tevékenységének vizsgálata szükségtelen, az viszont tény, hogy 8 év elmúltával sem jutott a megrendelő a pénzéhez, de az árujához sem. Az időközben felszámolt cég vagyoni helyzete csak a megrendelő követelésének megtérülése kapcsán bírt volna jelentőséggel, ami messze túlmutat a büntetőügyön.

Annyit még megjegyez a másodfokú bíróság, hogy a megrendelt áruk felvázolt vegyítése, átcsoportosítása, oda és visszaszállítása és átadása, az ügy szempontjából nem kapott jelentőséget, mert a sértett kifizetésének és megrendelésének előzménye az volt, hogy a vételár kialkudása a megrendelést megelőző ajánlattétel alapján történt. Ezért fel sem merült, hogy a vádlott nem tudta kitől kapta az ajánlatot, kinek az ajánlata alapján kalkulálta az árrését és ennek megfelelően kinek adta (nem adta) át a végleges megrendelést és utalta tovább a sértett által - e célra előre - megfizetett pénzt.

Természetesen a bizonyítási anyagból kitűnően a hivatkozott típusú árumozgás és megrendelés sem kizárt, de nem a vádbéli, célhoz kötötten átadott - és a vád tárgyává tett - pénzre vonatkozóan.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és nem tévedett a Btk. 2. § alkalmazását illetően sem.

A vádlott cselekményének jogi minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító tényezőket és a büntetési tétel alsó határát meghaladó, de a középmérték alatti szabadságvesztés büntetést szabott ki. A másodfokú eljárásban figyelembe kellett venni a vádlott javára az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt jelentős időmúlást (a másodfokú eljárásban már nem volt az ügy kiemelt jelentőségű és ezért soronkívüliséget élvező), így összességében 8 év telt el a bűncselekmény elkövetés óta.

Az elsőfokú bíróság is értékelte az enyhítő tényezők sorában az elkövetési érték alsó határát és ez valóban igen nyomatékosan kell szem előtt tartani a vádlott javára, mivel a törvényi értékhatár azonos tartamú büntetést határoz meg 50-500 millió forintig és a felülbírált ügyben másfél millió forinttal haladja meg az elkövetési érték az alsó határt.

Ezért a másodfokú bíróság nem osztotta az ügyész álláspontját a büntetés eltúlzottan enyhe mértékéről. Az ítéletábra a kiszabott büntetés mértékét törvényesnek tartotta, az alkalmas a vádlott személyi és a megvalósított bűncselekmény társadalomra veszélyességének a kifejezésére, és a büntetési célok megfelelő biztosítására is.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések elrendeléséről, mivel mindkét ítélettel engedélyezett próbaidő hatálya alatt követte el a vádlott az újabb bűncselekményt. Ellenben a 2013. évi CCXL törvény 29. § (1) bekezdése alapján (2015. november 17-én) már elévült a büntetések végrehajthatósága, ezért a másodfokú határozat kihirdetésekor már mellőzni kellett e rendelkezést.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a végrehajtásában elévült felfüggesztett szabadságvesztések miatt a Be. 372. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit nem érintette.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2016. év február hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 13.B.193/2012/63. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú 1.Bf.66/2015/8. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. év február hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő